Nedjelja, 09.06.2013.g.

Jedna draga sestra u vjeri neki dan mi je poslala jedan e-mail kratkog

sadržaja sa jednim njezinim razmišljanjem o temi koja zna često biti

"kamen spoticanja" u našim vjerničkim razgovorima.

A to je tema o tome KAKO SE TREBA PRIMATI HOSTIJA, ŽIVI

GOSPODIN ISUS.

I ti trenuci PRIMANJA ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA U

HOSTIJI često me znaju učiniti žalosnim. I ovih dana sam o tome

razmišljao u kontekstu RASTA U VJERI.

Evo što je napisala ta draga sestra u vjeri:

"POZDRAV DRAGI IVANE,

PITAM SE STA TI MISLIS O SVETOJ PRICESTI; MISLIM O

NJENOM UZIMANJU TJ. NACINU NJENOG PRIMANJA.

ČESTO PUTA U SVOJOJ ŽUPI VIDIM KAKO PRIMAJU U RUKU

TIJELO KRISTOVO. MENI OSOBNO TO NIKAD NIJE PALO NA

PAMET.

MISLIM DA NISAM DOSTOJNA UZETI U RUKE. NEGDJE SAM

PROCITALA DA TO NE VALJA…

NEKI DAN SAM OPET ČITALA; ZAR JE JEZIK ČISTIJI OD RUKU.

DA JE MOGUĆE I NA RUKE PRIMATI GOSPODINA.

ALI KAD VIDIM DA TO LJUDI CINE NEKAKO ME LJUTI.

NEKU VEČER SAM BILA U MEDJUGORJU I VIDIM DA PUNO LJUDI

KOD JEDNOG SVEĆENIKA PRUZA RUKU ZA VRIJEME PRIČESTI,

A ON IM SVIMA DAO HOSTIJU NA JEZIK…

TAKO MI JE BILO DRAGO STO TO ČINI. VIDIM DA JE I ON

MOGA MISLJENJA.

ŠTA MI MOŽEŠ RECI O TOME, KAKVO JE TVOJE MIŠLJENJE?

POZDRAV, BOŽJI BLAGOSLOV..."

Da, "na jezik" … ili "na ruku"… klečeći,

klanjajući se , stojeći … SVE JE TO PO

CRKVENIM PROPISIMA ISPRAVNO.

DA, PO CRKVENIM PROPISIMA … KOLIKO SU IH SAMO ŽIDOVI

IMALI PA SU RASPELI NAŠEG GOSPODINA …

IMALI SU TOLIKO PROPISA O TOME KAKO PRAKTICIRATI VJERU

DA SU U SVEMU TOME IZGUBILI ONO ŠTO JE ZA VJERU

NAJVAŽNIJE … ČISTO SRCE …

I NISU PREPOZNALI DA SE MEĐU NJIH SPUSTIO ŽIVI BOG.

DRAGA SESTRO, RECI TI MENI, ŠTO

TEBI KAŽE TVOJE SRCE, DA LI JE U

HOSTIJI ŽIVI GOSPODIN ISUS KRIST?

ONDA ĆEŠ I BRZO DOBITI ODGOVOR

KAKO ONO ŽELI DA TI PRIMIŠ ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA KRISTA U SVETOJ

HOSTIJI NA MISI…

KADA ĆEŠ SI DOBITI TAJ ODGOVOR IZ SVOJEG SRCA, ONDA

ĆEŠ ZNATI GDJE TI VJERA, KOLIKO TI JE STALO DA U NJOJ

RASTEŠ I DA SE "ČISTIŠ" OD SVAKODNEVNOG GRIJEŠNOG

ŽIVOTA …

NEĆE TI TREBATI NIKAKVI SVEĆENIK, KARIZMATIK, NEKI

VELEUČENI TEOLOG, DA TI OBJASNI GDJE SI TI SA SVOJOM

VJEROM …

MENI MOJE SRCE KAŽE DA JE U TOM

MALENOM KOMADIĆU PEČENOG

TIJESTA, HOSTIJI, ŽIVI GOSPODIN

ISUS.

KOJI SE U TRENUCIMA MISE, PO

POSVEĆENIM SVEĆENIKOVIM RUKAMA,

SPUŠTA S NEBESA I ULAZI U SVAKI

DJELIĆ TE HOSTIJE.

ŽIVI, KAO KRV I MESO.

I NA VIŠE MJESTA, SVJEDOČE NEKI DOGAĐAJI PO SVIJETU, SE

I U STVARNOSTI HOSTIJA PRETVORILA U MESO I KRV, DIO

SRČANOG MIŠIĆA, DOKAZANO I PO MEDICINI KOJA JE TO

ISPITIVALA.

NO, MENI NISU POTREBNA TA ČUDESNA DOGAĐANJA I DOKAZI.

MOJ DOKAZ JE MOJE SRCE. MOJE SRCE SE NE DA PREVARITI.

ONO MI KAŽE DA JE U HOSTIJI ŽIVI

BOG.

I SAD, AKO TO MOJE SRCE KAŽE, AKO

JE ONO UVJERILO U TO I MOJ UM,

AKO JA CIJELIM SVOJIM BIĆEM;

SRCEM, UMOM, DUŠOM I TIJELOM U

TO VJERUJEM, DA SE NA MISI MEĐU

NAS SPUŠTA ŽIVI BOG I UTJELOVLJUJE

SE U HOSTIJI;

KAKO ONDA DA JA TOG ŽIVOG BOGA

PRIMIM U RUKE!?

OTKUD MI HRABROST, OTKUD MI DOSTOJNOST!

JA, GRIJEŠNIK OD GLAVE DO PETE, SVAKODNEVNI, MALOVJERNI!

I KAD JE ŽIVI GOSPODIN IZLOŽEN NA KLANJANJIMA U

PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU, JA NEMAM U SEBI

DOSTOJNOSTI I HRABROSTI DA GLEDAM.

ŽMIRIM, KLEČEĆI, SPUŠTENE GLAVE I

SRETAN SAM ŠTO ZNAM, ŠTO OSJEĆAM,

DA JE ON TU.

ŽIVI GOSPODIN JE SA MNOM, SA

SVIMA NAMA, TU, U CRKVI.

I ZATO OD TIH TRENUTAKA PRETVORBE KOJI SE DOGAĐAJU

NA MISI, JA VIŠE NI NE SJEDNEM DO KRAJA MISE, DOK SE

HOSTIJE NE SPREME U SVETOHRANIŠTE.

JER NE MOGU SJESTI PRED SVOJIM

ŽIVIM GOSPODINOM, BOGOM, KOJI JE

RADI MENE I MOJIH GRIJEHA SIŠAO S

NEBESA, ON BOG, POSTAO JE KAO I

JA, ČOVJEK …DAO SE MUČITI,

RAZAPETI ZA MENE …I NA KRAJU JE

UMRO NA KRIŽU ZA MENE I MOJE

GRIJEHE …

MOJE SVAKODNEVNE GRIJEHE KOJE

ČINIM …

PA KAKO DA SE ONDA JA SMATRAM

DOSTOJNIM DA GA PRIMIM SVOJIM,

OD GRIJEHA NEČISTIM, RUKAMA!

JA BIH NAJRADIJE DA MOGU SAMO "PRIMITI" OD NJEGA

NJEGOVU RIJEČ, "JER NISAM DOSTOJAN", I "OZDRAVIT ĆE

DUŠA MOJA".

NE RADI SE TU O TOME FIZIČKOM, IZVANJSKOM PRIMANJU

HOSTIJE.

TKO TO TAKO GLEDA, DALEKO JE ŽIVE VJERE …

NE, TU SE RADI O ONOME ŠTO VJERUJEMO, ŠTO ŽELIMO

VJEROVATI, ŠTO MNOGI OSJEĆAMO ILI ŽELIMO OSJEĆATI …

TU SE RADI O TOME DA JE POSVEĆENA

HOSTIJA ŽIVI BOG. VJEROVALI MI ILI

NE, U NJOJ JE UTJELOVLJEN

GOSPODIN ISUS KRIST.

ZAPISANO JE TO PO RIJEČIMA SAMOG GOSPODINA ISUSA

KRISTA U EVANĐELJIMA BIBLIJE.

I u molitvenoj zajednici često se znamo moliti za duhovni rast naše

molitvene zajednice. I prikazivati BOGU OCU ZA TO KRV

NJEGOVOG SINA, GOSPODINA ISUSA KRISTA.

NO, NITKO OD NAS NEĆE, NE MOŽE,

POTPUNO I ISKRENO RASTI U SVOJOJ

VJERI, U MOLITVAMA ZA SEBE I

DRUGE, AKO SE SADA, U OVIM

TRENUCIMA SVOJEG ŽIVOTA, SMATRA

DA JE DOSTOJAN DA NA MISI, KOD

PRIČESTI, PRIMA HOSTIJU, ŽIVOGA

GOSPODINA ISUSA KRISTA U SVOJE

RUKE …

TAKO JA MISLIM, TAKO JA OSJEĆAM …

I DANAS, PRVI PUTA U ŽIVOTU, ONAKO SPONTANO, NA

VEČERNJOJ MISI, DOŠLA MI JEDNOSTAVNO MISAO DA PRIMIM

HOSTIJU, ŽIVOGA GOSPODINA, KLEČEĆI PRED SVEĆNIKOM.

KADA MI JE TO POD MISOM DOŠLO U MISLI, OSJETIO SAM

NEKI MIR U SEBI.

I KADA SAM KOD PRETVORBE ŽMIRIO

I SLUŠAO KLEČEĆI SVEĆENIKOVE

RIJEČI KOJIMA JE VRŠIO PRETVORBU,

VIDIO SAM SEBE KAKO KLEČIM PRED

SVEĆNIKOM I U SVJETLOSTI MI JE

DOLAZIO GOSPODIN ISUS.

TADA SAM PONOVNO OSJETIO MIR I

ČISTU ODLUKU DA DANAS PRIMIM

HOSTIJU, ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA

KRISTA, NA NAČIN DA KADA DOĐEM

NA RED, KLEKNEM PRED SVEĆENIKA I

PRIMIM HOSTIJU NA JEZIK, U USTA.

ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA.

TAKO JE I BILO. DOŠAO SAM, JEDNOSTAVNO I MIRNO

KLEKNUO NAJPRIJE NA JEDNO KOLJENO PA ONDA NA DRUGO,

POGLEDAO PREMA GORE SVEĆENIKA, OTVORIO USTA I PRIMIO

ŽIVOGA GOSPODINA.

NAKON TOGA SAM REKAO "AMEN", LAGANO SE DIGNUO I

OTIŠAO NA MJESTO.

TAKO SAM SE MIRNO OSJEĆAO … ISPUNJENO …

MALO ME "KOPKALO" DA LI ĆE TO NEKIMA BITI ČUDNO…

JER NE ŽELIM BITI U NEKAKVOJ PAŽNJI…

NO, JEDNOSTAVNO SAM SHVATIO DA JE TAKO UVIJEK KADA

BILO TKO OD NAS, BILO GDJE, SVJEDOČI O ONOME ŠTO MU

GOSPODIN LIJEPOGA ČINI U ŽIVOTU.

JEDNOSTAVNO TO PRIVUČE PAŽNJU …

A KADA BI NA TO MISLIO, "IZGUBIO" BIH SVOJEG

GOSPODINA… A JA GA NE ŽELIM IZGUBITI …

ŽELIM GA UVIJEK OSJEĆATI U SEBI …

ŽELIM MU BITI PONIZAN …

ŽELIM DA ME UČI LJUBITI …

ŽELIM DA ME STALNO ISPUNJAVA

SVOJIM MIROM …

ZA SVE ONE SILNE TRENUTKE

SVAKODNEVNOG ŽIVOTA GDJE ME

ČEKAJU RAZNE KUŠNJE.

DA LI ĆU SVAKI PUT OD SADA KLEČEĆI PRIMATI ŽIVOG

GOSPODINA U HOSTIJI? NE ZNAM …

OSJEĆAM DA ĆE TO BITI ČESTO … OVISNO O PRILIKAMA …

ALI DANAS SAM OSJETIO SVOJU

NEZNATNOST, "ISTOPIO" SAM SE PRED

ŽIVIM GOSPODINOM, ONAKO KLEČEĆI

...

POSEBAN OSJEĆAJ BEZGRANIČNOG, DUBOKOG MIRA …

To je moj put, moje traženje, moje

spoznaje, moj rast u vjeri, moja "dizanja i

padanja"… …

Svi drugi imaju svoje pute. "Na ruke", "na jezik", stojeći, klečeći … ZA

SVAKOG OD NAS JE DA SI NAĐEMO MIR U SVEMU TOME. DA

MIJENJAMO ILI NE TE NAČINE.

ONO ŠTO JE NAJBITNIJE JE SRCE, ŠTO SRCE KAŽE.

JER, OSJEĆAJI SRCA NAS UPUĆUJU NA TO ŠTO JE BOŽJA

VOLJA ZA NAS.

ALI, AKO DOBIJEMO NEKE SPOZNAJE, ONDA VIŠE "NEMA

NATRAG". ONDA MORAMO TRAŽITI KAKO NAPRIJED, U ČEMU

SE MORAMO MIJENJATI ...

I NIKAD NEĆE BITI LAKO. TU SU NAPASTI ZLOGA I NJEGOVIH,

NAPASTI SVIJETA I NAŠEG TIJELA ...

NO, U HOSTIJI JE ŽIVI GOSPODIN

ISUS KRIST, VJEROVALI MI U TO ILI

NE.

U TOME JE NAŠ SPAS.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE ISUSE

KRISTE U VIJEKE, I TI BOŽE OČE, I TI

BOŽE DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, SLAVLJEN I HVALJEN TROJEDINI

BOŽE U VIJEKE VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI, I

CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU.